

Előkészítő munka:

A pályázat elnyerése után előkészítő foglalkozást szerveztünk a diákok számára. Március 26-án egy történelemszakos és egy földrajzszakos kollégánk tartott tájékoztatást a gyerekeknek a határon túli területek történelméről, a trianoni döntésről és annak következményeiről, valamint a terület földrajzi-biológiai sokszínűségéről. Ezek után a diákok bemutatták azokat a területeket és a nevezetességeit, melyeket meg fogunk látogatni. Az előkészítő foglalkozás során a Barangoló digitális tartalomtár Erdély nemzetiségei című anyagát használtuk. (<https://www.okosdoboz.hu/feladatsor?id=2539>)

1. nap: április 17.

Az utazásunk korán reggel indult, hajnali 4-kor gyülekeztünk az iskola előtt, majd okmányellenőrzés és a csomagok, ajándékkönyvek bepakolása után 4.30-kor indult a kifogástalan állapotban lévő buszunk. A buszban rövid tájékoztatót tartottunk a várható programokról, a buszos utazás rendjéről és egyéb fontos szabályokról. A gyerekek már nagyon várták, hogy elkezdődjön a 4 napos utunk.

A magyar-román határig autópályán utaztunk egy rövid megállóval Berettyóújfalunál.

A határátkelés minden gond nélkül lezajlott, rövid idő alatt átjutottunk az ellenőrzésen. Nagyváradon felvettük az idegenvezetőnket, aki az egész út során folyamatosan tájékoztatott minket minden fontosabb eseményről, helyszínről a történelmi, földrajzi érdekességekről. A legjobb az volt, hogy mindezt sikerült közérthetően, vegyítve a fontos tényeket az érdekességekkel, így nem unatkoztunk, pedig a korai kelés miatt fáradtak voltunk. Az első nagyobb megállóra a Király-hágón került sor, ahol kicsit borús volt ugyan az idő, de láttunk valamennyit azért a szép tájból. Utunkat Kolozsvár felé folytattuk, Bánffyhunyon megfigyeltük a cifra palotákat, amelyeket a helyi romák építenek évtizedek óta. Számunkra furcsa látványt nyújtottak a paloták és a mellettük álló épületek. Kolozsváron megnéztük a főtéren a Mátyás-szobrot, a Szent Mihály-templomot és Mátyás, valamint Bocskai szülőházát. Felkerestük ezután a házsongárdi temetőt, ahol meglátogattuk több híres személy sírhelyét. A gyerekek élvezettel hallgatták az idegenvezető szavait. A szállás felé vezető úton az idegenvezetőtől rengeteg érdekes történetet hallottunk Szent Lászlótól kezdve Rhédey Claudiáig. Mivel Farkaslakán sajnos pont esett az eső és sötétedett is, így nem álltunk meg Tamási Áron sírjánál, másnapra helyeztük át a programot.

A szállásunk Székelyszentléleken volt, nagyon szép környezetben. A lányokat és a fiúkat külön szálláson helyezték el, ami egy kicsit megnehezítette az esti közös programok lebonyolítását. A vacsorát – mely igen bőséges volt – a Becsali Panzióban fogyasztottuk el, csak utána foglaltuk el a szállásunkat, már sötétben.

2. nap: április 18.

A második napon a korai kelés és a bőséges reggeli után, a Benedek Fidél Általános Iskolát látogattuk meg. Megnéztük az épületet, a tantermeket, beszélgettünk helyi gyerekekkel és tanárokkal, megnéztük a még mindig papír alapú naplójukat, és megcsodáltuk az 1-10-ig terjedő osztályozási rendszerüket. Átadtuk az iskolának gyűjtött ajándékkönyveket, aminek nagyon örültek. Készültek közös fotók is az ott tanuló diákokkal.

Sajnos az időjárás nem kedvezett nekünk, ezen a napon szinte folyamatosan esett az eső. Utunk első állomása a Medve-tó volt. Az eső ellenére sikerült körbejárnunk a tavat és megcsodálnunk a sóképződményeket és a lombkorona-sétányt. Ezután Parajdra mentünk, ahol viszonylag hosszú időt töltöttünk a sóbányában, ami

egy szórakoztató központtá alakult át az elmúlt években, így magáról a bányászatról kevés információt lehet kapni. A bányába mára már elsősorban a sós levegő jótékony hatásai miatt járnak az emberek, akár kúraszerűen, akár csak alkalmasszerűen. A bánya egyébként monumentális termekkel rendelkezik, többek között egy kápolnát is elhelyeztek az egyik teremben. A gyerekek szabadidőt kaptak a bányában.

A sóvágónál folytatódott a programunk, ahol megnézhattuk a feldolgozás előtti állapotában a nagy sótömböket, láthattuk a sóvágás folyamatát, majd a szomszédos kis üzletben vásárolhattunk is a sokféle sótermék közül. A sóvágó után egy helyi fazekasműhely munkájába is betekintést nyerhettünk.

A Sósoros a sok eső miatt kimaradt a programunkból.

Korondon megálltunk, hogy a gyerekek megnézhesék az árusokat és szuveníreket vásárolhassanak. Sajnos itt az eső miatt nem tudtunk túl sok időt tölteni.

A napot Farkaslakán zártuk, ahol megkoszorúztuk Tamási Áron sírját.

A panzióban elfogyasztott finom vacsora után egy kvízzel zártuk a napot.

3. nap: április 19.

A harmadik napon úticélunk a Békás-szoros volt, ahová keskeny szerpentinén jutottunk el. Útközben megálltunk Zetelakán a víztározónál, ahol az előző nap esett hó miatt csodálatos panorámában volt részünk. A busz össze-vissza kanyargott a hajtűkanyarokban, de a sofőrünk biztos kézzel vezette a buszunkat. A Pokol kapuja képződményen átkelve leszálltunk a buszról és gyalogosan ereszkedtünk lefelé. Idegenvezetőnk felkészített minket a szurdoki séta szabályaira, és biztonságos helyeken állva kaptunk tőle érdekes történeteket. A szurdokvölgy, a zúgó folyó elképesztő látványt nyújtott. Megcsodálhattuk ezt a természeti képződményt, a keletkező forrásokat. Visszafelé a Gyilkos-tónál megálltunk, ahol idegenvezetőnk elmesélte a tó keletkezéséhez kapcsolódó legendát. Itt a gyerekek kaptak egy kis szabadidőt, hogy önállóan fedezzék fel a tó környékét. Kóstoltunk a vásárban kürtöskalácsot és lángost is. Végül Csíksomlyó felé mentünk, ahol megnéztük a kegytemplomot, megkóstoltuk a borvizet és a gyerekek többsége a nyeregben lévő zarándokhelyre is felment. A csodálatos látvány mindenkit elbűvölt.

Székelyudvarhelyen tartottunk városnézést, megnéztük a főtéren a szoborcsoporthat, majd Szejkefürdőn megcsodáltuk a gyönyörű székelykapukat és megkoszorúztuk Orbán Balázs sírját. Az esti program a szokásos volt: a finom vacsorát az összefoglaló kvíz zárta.

A gyerekek szerint ez a nap volt a legértelmesebb, legszebb és legérdekesebb.

4. nap: április 20.

Utolsó napunkon szerencsére már nagyon szép, napsütéses időnk volt, nem áztunk-fáztunk.

A hosszú út előtt mindenki jól megreggelizett a szálláson, bepakoltuk a bőröndöket a buszba és elindultunk Segesvárra. Megtekintettük a csata helyszínét, hallhattunk Petőfiről és Bem apóról. Megnéztük a Diáklépcsőt, az Óratornyot, Petőfi Sándor szobrát, amit meg is koszorúztunk.

Marosvásárhelyen folytattuk az ismeretszerzést, megnéztük az ortodox templomot. Egy kis bevásárlás után sajnos hazafelé kellett vennünk az irányt. A Király-hágón tartottunk visszafelé is egy kis pihenőt.

A jó időben tempósan haladtunk hazafelé. A határátlépés ismét rendben, és viszonylag gyorsan megtörtént és folytathattuk utunkat Budapest felé. Este 8 óra után néhány perccel állt meg a buszunk az iskola előtt.

Hazaérkezésünket követően az osztályfőnöki órákon folytatódott a feldolgozás: a képek összegyűjtése, az élmények listázása, az információk tisztulása, a tanulságok levonása. Ezzel párhuzamosan a tagozatnak szánt bemutató is formálódott. A 2 osztály külön-külön és együtt is sok órát áldozott a projekthez méltó prezentációra és a tablók elkészítésére.

2024. 05.08-án az iskola gimnáziumi tagozata számára a 7.f és 7.g osztály tartott bemutatót a nemzeti összetartozás témájában. A két osztály a prezentációjában felsorakoztatta és bemutatta a 4 nap legfontosabb élményeit és eseményeit, kitértek minden fontos állomásra, megszerzett tudásukról gazdag képet nyújtottak. Sok-sok fotóval, bejátszott videóval támasztották alá előadásukat. A műsor végén még egy ajánló is elhangzott a jövődöbéli hetedikesek számára. A beszámolót László Attila: Ez itt mind az én hazám című zenéjével zártuk.

2024.06.12-én az Uránia Filmszínházban megnéztünk egy filmet a felvidéki Rómeó vérzik rockbanda megalakulásáról és 25 éves pályafutásáról. Tagjai Felvidéken élő magyarok, akik magyar nyelven énekelnek. Munkásságukkal példát mutatnak arra, hogy határon túl is meg lehet őrizni magyarságtudatunkat.